

Kommunebeskatningens Vedkommende, i Overensstemmelse med Beskatningen for Staten, og det finder jeg ganske naturligt.

Ogsaa §§ 12, 13 og 14 er Gentagelser af nugældende Regler, der sikkert har vist sig formaalstjenlige, Regler, der tager Sigte paa at skaffe den bedst mulige Sikkerhed for, at Kommunerne faar den Skat ind, som de har Ret til, Bestemmelser om, at de kan faa Oplysninger af offentlige Myndigheder, Bestyrelser o. s. v.

Jeg skal i denne Forbindelse rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Jeg ser, at Sogneraadforeningerne har anmodet om, at Skifteretten ogsaa skulde have Pligt til at give de ønskede Oplysninger; denne Henstilling er dog ikke imødekommet, men jeg gaar egentlig ud fra, at denne Forpligtelse ogsaa ligger i Paragraffen efter dens nuværende Ordlyd, at offentlige Myndigheder har denne Pligt. Bestemmelsen om, at en Person, der flytter fra en Kommune, skal melde Fra- og Tilflytning, gentages her. Ligeledes Bestemmelsen om, at der, naar en Udpantning i en Mands Ejendom har været forgåves, kan gøres Udlæg i den med ham samlevende Hustrus og eventuelle Børns Ejendom. Det er en Bestemmelse, der ogsaa maa opretholdes. I Anledning af disse Bestemmelser, der gaar ud paa at skabe den størst mulige Sikkerhed for, at en Kommune faar, hvad der tilkommer den i Skat, vilde jeg gerne ønske, at man gik et Skridt videre, jeg kan godt sige et væsentligt Skridt videre, nemlig saaledes, at vi ogsaa fik en Bestemmelse ind om, at Skatterestancer i visse Tilfælde tilbageholdes i den paagældendes Indtægt enten hos vedkommende Institution eller hos vedkommende Arbejdsgiver. Jeg ønsker ikke, at vi skal lave nogen Undtagelseslovgivning hverken for den ene eller den anden Stand, og jeg gaar ogsaa ud fra, at Ligningsmyndighederne eller Kommunerne ikke vil benytte sig af en eventuel ny Ret paa dette Omraade paa anden Maade end, at de vil foretage Inddrivningen eller sikre sig Skatten, naar vedkommende *kan* betale. Er der legitime Grunde for, at vedkommende ikke kan betale, f. Eks. langvarig Sygdom eller vedvarende Arbejdsløshed, saa gaar jeg ud fra, at der ikke er Tale om at gaa haardhændet frem, men jeg mener, at der er visse Forhold her, som er ganske demoraliserende, og som man ikke kan forsvare at opretholde. Een Familie kan gøre sig de alleryderste Anstrengelser for at svare enhver sit og for at betale den Skat, den skal, men samtidig kan den

maa se, at en anden Familie bortødsler sine Penge, saaledes at der, naar Fogeden kommer og skal have Skatten, maa ske ikke er andet end en hæs Grammofon tilbage. Saadanne Tilstande kan man ikke opretholde i Tider, hvor Kommunerne har saa haardt Brug for at faa Skatten ind. Er Forholdet saadan mellem Familierne, saa er Stillingen endnu mere grell, naar man ser hen til de ugifte. Disse har i Virkeligheden tjent lige saa meget som Familieforsørgerne, men naar vedkommende har skullet betale Skat, har der intet været at tage den af. Men naar det er konstateret, at en saadan Mand ikke har betalt sin Skat i et Kvartal, men har unddraget sig Beskatningen, saa synes jeg, vi maa have en Regel for, at den paagældende Kommune i et saadant Tilfælde kan forlange Skatten tilbageholdt i vedkommendes Indtægt, hvor dette kan ske; i mange Tilfælde er vedkommende flyttet eller rejst til en anden Kommune. Det er noget, de forskellige Kommunalbestyrelser kender saa nøje nu, at de i stor Udstrækning faar Skemaerne tilbage med Paategning: Udpantning forgæves, og den nye tilflyttede Kommune har i Virkeligheden ringe Interesse af at foranledige Skatten opkrævet til Fraflytningskommunen. Jeg kunde her meget vel tænke mig, at man kunde gøre den nye Kommune interesseret i, at Skatten blev betalt, ved at yde den en vis Procent af Skatten for den Ulejlighed, der er forbundet med at indkassere Beløbet.

I Lovforslagets § 16 træffes der Bestemmelse om, at det samme Tillæg paa 25 pCt., der nu gælder for Statsskattens Vedkommende, for saa vidt vedkommende ikke har brugt Selvangivelse, ogsaa skal gælde for Kommuneskattens Vedkommende. Forholdet er jo i al Almindelighed det, at Kommuneskatten skal følge Statsskatten, men der kan dog indtræffe Tilfælde, hvor der bliver Tale om Efterbetaling, og der finder jeg det ganske i sin Orden, at Kommunen ogsaa faar sin Part af denne i samme Forhold som Staten. Saa denne Paragraf vil ogsaa være paakrævet.

Jeg ser, at Købstadforeningen har anmodet om, at denne Lovgivning maatte blive tidsbegrænset for at understrege Ønskeligheden af, at vi naaede til en hel Nyordning, en Gennemarbejden af den kommunale Beskatning. Forslaget indeholder intet derom, men naturligvis kan en saadan Skattelov som denne til enhver Tid tages op til Revision. Der er i vor kommunale Skattelovgivning forskellige